

Stk. 2. Opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i:

- 1) boformer efter §§ 91-94 og 140 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4, eller
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 49 og 51 jf. § 62 a i lov om social service.

Stk. 3. Når opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 2, nr. 6, fortsætter denne ret til refusion, hvis der iværksættes foranstaltninger efter § 62 a, stk. 3, i lov om social service.

Stk. 4. Opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 1, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune eller amtskommune efter:

- 1) §§ 92, stk. 3, og 140 i lov om social service eller
- 2) § 58 a i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger.

Stk. 5. Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til fem år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er tilflyttet opholdskommunen. Refusion efter stk. 2 og 3, udskyder retten til refusion efter 1. pkt.

Stk. 6. Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 71 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1.

Stk. 7. Retten til refusion efter stk. 2 og 4 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. Retten til refusion for udgifter efter lov om individuel boligstøtte består, så længe borgeren har bopæl i kommunen.

Stk. 8. Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-4, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Stk. 9. Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-6, skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet.

Kommunalt samarbejde

§ 9 d. Socialministeren kan efter ansøgning tillade, at forpligtelsen til at yde hjælp efter § 9 og 9 a overlades til en anden kommune, når overladelsen sker som led i en fælles social vagtordning.